

ИВАН ТАБАКОВИЋ
(Арад, Румунија, 1898 – Београд, 1977)

Студије сликарства започиње на Академији ликовних уметности у Будимпешти, наставља на Краљевској академији за уметнички обрт у Загребу, затим у Минхену на Академији ликовних уметности, а истовремено похађа и приватну школу Ханса Хофмана. Студије завршава на Академији у Загребу. Од 1926. до 1930. године ради као хонорарни цртач на Анатомском институту Медицинског факултета у Загребу. Постављен је за наставника у Школи за примењену уметност (1938). Члан је и оснивач групе *Земља*, члан београдских група *Дванаесторица* и *Шесторица*.

Предавао сликарство на Академији ликовних уметности у Београду (1938–1948), а од 1948. до пензионисања 1966. на Академији примењених уметности.

Поред сликарства, посвећен је керамици као посебном ликовном изазову.

Сматра се једним од највећих уметника колажа.

Учествује на многобројним колективним изложбама у земљи (Прољетног салона у Загребу, УЛУС-а, Тријеналима југословенске уметности у Београду) и иностранству (Кан, Токио, Венецијански бијенале, Москва, Чиле, Фиренца, Будимпешта, Берлин, Мексико Сити, Каиро).

Прву самосталну изложбу одржао је 1926. године у Салону Улрих у Загребу, а затим 1934. у истом салону и у Павиљону „Цвијете Зузорић“ у Београду. Следе самосталне изложбе у: Београду (1955, 1962, 1964, 1966, 1967, 1970, 1974, 1976), Загребу (1959), Љубљани (1961), Зрењанину (1962/1963, 1970), Сплиту (1964), Сомбору (1964), Суботици (1964/1965), Њујорку (1966), Нишу и Форлију (1969), Херцег Новом (1971), Крагујевцу (1974), Новом Саду (1975), Земуну (1976).

Добитник је многобројних награда и признања: Grand Prix за сликарство и керамику на Међународној изложби декоративне уметности у Паризу (1937), Сребрна медаља на Мађународној изложби А. И. С. у Остендеу (1959), Златна медаља на III мађународној изложби А. И. С. у Прагу (1962), награда *Политике* (1963), Седмојулска награда и Орден рада (1966), признање за нарочите заслуге и допринос за успешан развој Универзитета у Београду (1974), Награда АВНОЈ-а (1975).

Дописни члан Српске академије наука и уметности од 1965, редовни од 1972. Уз Недељка Гвозденовића сматра се оснивачем Галерије САНУ.